

تیتراهای امروز

درآمد نفتی ایران در سال میلادی گذشته چقدر کاهش یافت؟

سال ۲۰۱۵ سقوط نفت

۲۰۱۵ مرگبار رفت، ۲۰۱۶ دهشتناک آمد

تحویل سال وحشت از پاریس تا نیویورک

■ دویی؛ آتش سوزی به جای آتش بازی

گفت و گوی «وطن امروز» با مهدی تقویان کارگردان مستند برادران

یاران حرم عشق

پیروزی پرسپولیس در آخرین بازی قبل از تعطیلات لیگ

آشتی با فوتبال

صفحه ۱۴

آیند روزیست / ۲۱۰

بی‌باکی غیرعقلانه

■ حجت‌الاسلام والمسلمین سید سعید لواسانی *

تهور و بی‌باکی که افراط در قوه خشم و غضب است، یکی از رذایل اخلاقی و ظهورات و جلوه‌های خطرناک و نیرنگ‌زنی، فریبکاری، تحقیر مردم و کوچک‌گویی است. هلاک‌کننده نفس است. منظور از تهور، بی‌باکی غیرعقلانه است که عقل و شرع آن را ممنوع و حرام کرده‌اند و حقیقت آن افراط در قوه خشم است و منشأ بدی‌های دیگری چون کبر، گردنکشی، عجب، لاف‌زدن، تفاخر و مباحثات، جسارت و دلیری کردن بر حق، استهزای دیگران، نیرنگ‌زنی، فریبکاری، تحقیر مردم و کوچک شمردن دیگران، تجاوز به حقوق مردم، بدخواهی و خود و دیگران را به خطر انداختن می‌شود.

اگر قوه خشم در ما به حدودی که عقل و شرع برای آن معین کرده‌اند، به کار گرفته شود، شجاعت برمی‌خیزد که صفتی ممدوح و لازم حیات بشری است اما افراط در آن بی‌باکی نامعقول را موجب می‌شود و تفریط در آن ترس نامعقول را که هر دو ناپسند هستند و موجب می‌شوند جامعه از مسیر انسانی منحرف شود. نکته محوری در اخلاق فردی و اجتماعی ما آن است که هر گامی در زندگی برمی‌داریم، باید در محدوده عقل و نقل باشد و این سبک زندگی اسلامی است که همگان باید آن را بیاموزیم و به آن ملتزم باشیم.

اما بی‌باکی ضررهایی بسیاری بر پیکره جامعه وارد می‌کند بویژه اگر این صفت در میان کارگزاران و مسئولان نظام و صاحبان تربیون و منبر و رسانه رواج داشته باشد، موجب حرکت‌های نامعقول می‌شود و ضررهایی غیرقابل جبرانی به بار می‌آورد. اصولاً فتنه‌ها و هرج و مرج‌ها را افراد بی‌باک به وجود می‌آورند که با آن جوامع را به آتش می‌کشند، فتنه‌هایی که پیشمیان از آنها هم سودی ندارد. انسان‌هایی خودمحور و ستم‌پیشه که برای رسیدن به اهداف دنیوی و پست و حقیر خود حاضرند هر کاری بکنند و هیچ حد و حدودی جز منافع خود را نمی‌شناسند. آنان بسیار مستعدند برای اینکه خود و جامعه را به انحطاط و سقوط بکشاند بنابراین باید تلاش زیادی کنیم خود را از این صفت ناپسند معالجه کنیم.

ادامه در صفحه ۵

چرا آمریکایی‌ها درباره واکنش ایران به فشارهای اقتصادی جدید نگرانی ندارند؟

تحریم‌های انتخاباتی

■ نامه ۸ نماینده مجلس به رئیس‌جمهور
■ نامه رئیس‌جمهور به وزیر دفاع

صفحه ۲

آیا دولت خود را برای عواقب تحریم‌های جدید آماده کرده است؟

برجام‌زدگی!

می‌نویسد: «محافظة کاران آمریکا هنوز به دنبال تغییر رژیم هستند و به وضوح ایران را دشمن شماره یک خود در خاورمیانه می‌دانند که امضای برجام برای کنترل قدرت تسلیحاتی آن کافی نیست.» البته نویسنده مقاله لایلاگ، عملکردنوک‌ان‌های آمریکایی را تایید نمی‌کند و تلاش آنها برای گسترش بحران در خاورمیانه از ۳ پایتخت عربی بغداد، دمشق و صنعاً به بیروت با تجهیز گروه‌های نظامی تروریستی را «جهل مشترک» و «عقبگرد» می‌داند. این همان استدلال گم‌شده‌ای است که می‌تواند رفتار عجیب شخص اوامایا و تیمش در تایید و توجیه قوانین ضد ایرانی تصویب شده در کنگره را تحلیل کند.

رهبان حکیم انقلاب، حتی پیش از امضای برجام و در بنبوحه قسم و آینه حامیان داخلی اواماسی «مسئود و باهوش»، در تحلیل تاکید برخی دولتمردان آمریکا مبنی بر پایان سیاست تلاش برای «تغییر نظام ایران» در ۲۱ اسفند ۹۳ فرمودند: «دشمنان نظام می‌گویند دنبال تغییر رفتار جمهوری اسلامی هستیم نه تغییر نظام! تغییر رفتار نظام، یعنی ملت ایران از لوازم حتمی حرکت به سمت تحقق آرمان‌های خود و اجرای اسلام کامل کوتاه بیاید و این هدف، در واقع همان تغییر نظام و نابودی سیرت دین در حرکت عمومی نظام اسلامی است که این بار، از این طریق دنبال می‌شود.»

■ سکوت علامت رضایت؟!

به این ترتیب می‌توان چنین نتیجه گرفت که در «دوران سخت پس‌سپارجام» تازه مرحله اعمال فشارهای بیشتر آمریکا بر دولت، با هدف تاثیرگذاری بر رفتار دولتمردان و ادامه پروسه عقب‌نشینی آغاز شده است. نوع رفتار دولت یازدهم با آمریکا به عنوان ضامن اجرای برجام و عدم تصویب تحریم‌های جدید ضد ایران، در ادامه یا توقف این روند بسیار تاثیر گذار است، چرا که آمریکایی‌ها اعم از نوکان و نتولیبیرال، تمایل به از دست رفتن برجام و خروج ایران از تله حقوقی مذکور ندارند. آیا کنترل نحوه عملکرد اوامایا، با انتشار توجیهات فاجعه‌بار عراقچی، مذاکره‌کننده ارشد ایران و واکنش ناقص سخنگوی دستگاه دیپلماسی کشور، در برابر نقض برجام، ممکن است؟ آیا دولت خود را برای عواقب داخلی و بین‌المللی تصویب قوانین ضدایرانی جدید آماده کرده که اینگونه منفعلانه با «قتل رسمی برجام» تعامل می‌کند؟ آیا حقیقتاً «برجام» برای دولت یازدهم سندی ارزشمند است؟!

سال‌های دور، با تاخیر زمانی چند دهه، «پاسخ به احساسات جامعه آمریکایی» عنوان می‌کنند! پشت‌پرده این سیاست چیست؟ چرا اوامایا با رضایت به تماشای نمایش نقض عملیاتی برجام نشسته و در دفاع از آنچه «ثمره تلاش» خود نامید، پا در میدان نمی‌گذارد که هیچ، وزارت خزانه‌داری‌اش هم تحریم‌های جدید اعمال می‌کند؟

■ کنترل پس از خلع سلاح

۱- در ایام پیش از امضای برجام، تحلیل‌های بسیاری در تبیین اهداف متفاوت دولت آمریکا و دولتمردان کشورمان در مذاکرات ارائه کردیم که با توجیهات تبسم مذاکره‌کننده مواجه شد. از جمله افشای این موضوع که نگاه حاکمیت آمریکا به مذاکرات، برآمده از تصمیمی واحد برای حل‌وفصل بحران سیاسی با ایران نیست و حتی مسیر ریل‌گذاری «توافق» از حوزه «اندیشکده‌های ضدامنیتی» همچون نایک، پلوشرز و پاگوش آغاز شده است. صحبت از گفت‌وگوهای ۱۰ ساله‌ای است که از ابتدا نیز در مراکز رسمی «خلع سلاح» آغاز شد. به طور مثال مراکز خلع سلاح پلوشرز و پاگوش برای تاثیرگذاری بر بحران اتمی به وجود آمده میان «شش‌سوی و آمریکا» تاسیس شدند و اکنون نیز بخش بزرگی از رسانه‌ها و سیاستمداران حامی توافق، برجام را «بزرگ‌ترین معاهده خلع سلاح تاریخ» برمی‌شمارند که حاصل تلاش مراکز مورد بحث است.

با احتساب تفاوت اهداف مذاکره‌کنندگان، می‌توان واکنش‌های پس از عقد توافق در طرف آمریکایی را نیز به شکلی متفاوت تحلیل کرد. وقتی برخلاف باورهای غلط طرف ایرانی پای «سازش» و «حل اختلافات سیاسی از مسیر دیپلماسی» و «احترام متقابل» و «تخریب دیوار بی‌اعتمادی»، در میان نباشد و هدف خلع‌سلاح و کنترل کشوری باشد که خود با تایید ارزیابی‌های نهایی آژانس پذیرفته تا پیش از سال ۲۰۰۳ یک برنامه ساختارمند تسلیحات هسته‌ای داشته، فشار پس از توافق برای شکست نظام جمهوری اسلامی ایران و کنترل قدرت آن، از منظر سایر کشورها، متأسفانه منطقی ارزیابی می‌شود.

■ تغییر رژیم با تحریم جدید

۲- پایگاه آمریکایی لایلاگ، نزدیک به دموکرات‌ها، در تایید استدلال‌های مطرح شده در سطور بالا

مجتبی اصغری: قوانین، احکام و اجرائیات ضدایرانی پشت سر هم در کنگره، دیوان عالی و وزارت خزانه‌داری آمریکا ردیف شده‌اند و مثل بمب‌های خوشه‌ای حقوقی به سمت دولت و ملت ایران شلیک می‌شوند؛ از قانون محدودکننده آزادی سفر به ایران برای دارندگان پاسپورت ۳۸ کشور جهان تا حکم برداشت ۲ میلیارد دلاری از دارایی‌های ایران به بهانه انفجارهای بیروت و الخبر عربستان تا اضافه شدن ۱۱ شخص و شرکت مرتبط با برنامه موشکی ایران به فهرست تحریم‌ها توسط وزارت خزانه‌داری آمریکا! اما این پایان راه نیست... بنا بر اخبار منتشرشده در آمریکا، پیش‌نویس ۳ قانون تحریمی ضد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در کنگره آماده شده که براساس آن جدی‌ترین نیروی در حال مبارزه با داعش در خاورمیانه، به بهانه «حمایت از تروریسم» و «تقض حقوق بشر»، در لیست تحریم‌ها قرار می‌گیرد. نکته اساسی اینجاست که دولت آمریکا تاکنون در رد هیچ‌یک از طرح‌ها و قوانین و احکام مذکور اقدامی انجام نداده و حتی قانون «محدودیت ویزا» را با اعلام موافقت عمومی امضا کرده است!

بخشی از رسانه‌های آمریکایی حامی «توافق با ایران»، روند مذکور را «قدام به قتل برجام» نزد افکار عمومی، توسط کنگره و دولت آمریکا ارزیابی و درباره تاثیر آن بر آینده سیاسی دولت یازدهم، هشدار داده‌اند.

گروهی از تحلیلگران خارجی، همکاری دولت آمریکا با کنگره در تصویب قوانین ضدایرانی «محدودیت ویزا» را در راستای پاسخ‌دهی به موج واکنش‌های احساسی به راه افتاده در جامعه آمریکا پس از حملات پاریس ارزیابی می‌کنند. اما هیچ یک از تحلیل‌های بی‌قواره و مضحک منتشر شده در رسانه‌های آمریکایی و اروپایی توجیهی منطقی و عقلانی برای نقض برجام بلافاصله پس از اجرای شوی رسانه‌ای «صلح با ایران» ارائه نمی‌کنند. صحبت از تحلیلگرانی است که «شعار مرگ بر آمریکا» ایرانیان را از سر کینه‌ورزی تاریخی و بی‌مورد برجسب می‌زنند و بی‌اعتمادی مردم ایران به سیاستمداران آمریکایی را «فراط‌گرانه» و «غیرمنطقی» می‌نامند اما برداشت میلیاردری از حساب‌های مالی دولت ایران را به بهانه غیرقانونی و غیرحقوقی حملات صورت گرفته در

نکته

روحانی باید به ظریف نامه می‌نوشت!

■ حسین قدیانی

نامه رئیس قوه مجریه به وزیر دفاع در واکنش به اقدامات خصمانه آمریکا در پس‌سپارجام را خواندم. دست‌شان درد نکند اما نکته اینجاست که توان موشکی ایران متاثر از اراده فرماندهی کل قوا به صورت طبیعی هر روز در حال پیشرفت است و صلابت‌ه هیچ سدی یارای ایستادن برابر این توان والای نظامی را ندارد. پس بهتر بود جناب آقای روحانی به جای این نامه، نامهای خطاب به آقای ظریف می‌نوشتند و ناظر بر موارد متعدد نقض برجام توسط اوامایا مودب و باهوش، به وزیر امور خارجه متذکر می‌شدند که ضمن تنظیم دست‌فرمان سیاست خارجه دولت اعتدال با نقض برجام توسط آمریکا، زین پس انجام یکسویه تعهدات برجامی توسط ایران متوقف شود. چه می‌گویم که به لطف دوستان دولتی، ما در کوتاه‌ترین بازه زمانی ممکن به اکثر تعهدات خود در برجام عمل کردیم؛ به راستی این برجام چگونه توافقی است؟! در حالی که هنوز تحریم‌های قبل برداشته نشده، مانع تحریم‌های جدید هم نمی‌شود.

دل‌نوشت

شهادت به شهر برگشته‌اند...

■ فرشاد مهدی‌پور

در دیوار شهر، رفته‌رفته پُر می‌شود از عکس‌هایی که با لیخند به ما خیره شده‌اند؛ چشمانی درخشان و چهره‌هایی مصمم که نسبت جوان‌ترهای شان به سن و سال دار‌ترها رو به فرونی است. بالا و پایین بنرها، عباراتی هست نظیر مدافع حرم یا تحریم انقلاب اسلامی و گهگاه تاریخ شهادتی که خیلی نزدیک است: مثلاً ۲۹ آذر، ۳ دی و... گویی شهر که زیر غبار مدفون شده و گه‌گاه لابه‌لای این‌همه گناه، حسی گلوگیر می‌شود که دعاها گیر می‌کنند لابه‌لای گرد و خاک‌ها، در حال پوست‌انداختن است. غواص‌ها که چند ماه پیش به شهر برگشتند و شوری برخاست به پهنای بهارستان و جمهوری و شهیدا، نشانه‌ای بود از بازگشت خیابان‌های تاریخی به همان جایگاه همیشگی‌شان و چند روز پیش که «حمیدرضا اسداللهی» در «غیائی» رو به «خراسان» تشییع می‌شد، انگار محله جان‌گرفته بود از حضور خون‌شهدیدی که ۳۰ سال دیرتر از همقطاران‌ش در فکه و هویزه و شلمچه رسیده بود و دقیقاً ۳۰ سال عمر داشت و دیروز می‌رفت به پایوس حضرت شمس‌الشموس در خراسان. پدرش که رفت پشت بلندگو، گفت که محمدرضا قول داده بود زود بیاید و الان آمده و جمعیت از درد به خود پیچید...

شهادتی که خیلی‌هاشان زیر همین آسمان زیسته‌اند، بعضی‌هاشان را دیدهایم در هنگام خرید مایحتاج روزانه یا رفت و آمد هر روزه یا گرداندن بچه‌های‌شان میان بوستان و شهربازی، اما حالا رفته‌اند تا بازی بزرگ‌تری را رقم بزنند و زده‌اند و ما جا مانده‌ایم در فهم این تحول فرزندان حضرت روح‌الله. اکنون آنها برمی‌گردند، با کوله‌باری پر از ترکش و تیر و خون که برای ما تجربه است و هشدار و افسوس. وقتی می‌گرییم، نمی‌دانیم برای خودمان یا برای آنها را که از دست داده‌ایم یا کودک ۴ ساله‌ای که چند شب پیش بر بالین پدر نشست، با لباسی رزمی و آماده و خدا بهترین خیرخواهان است... شهید زنده است و خوش جوشان و «در باغ شهادت، باز باز است».

شهدا به شهر برگشته‌اند و شریان‌ها را عیان به تسخیر خویش درآورده‌اند. چه شیرین است این شورش علیه زندگی روزمره در شش‌گوشه تهران که این روزها میزبان شهدای سوره است.

